Міжрегіональна Академія управління персоналом
Міжнародна Кадрова Академія
Міжнародний університет “UISEK” (Республіка Еквадор)
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин та соціальних наук

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 6

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
“Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі”
м. Київ, МАУП, 29 березня 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 2 від 28.02.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 6: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. "Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі", 29 березня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 158 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2018

Каракасіді Олена Федорівна
Методологічні засади та методи дослідження феноменів "державна влада" та "місцеве самоврядування" у контексті сучасного суспільного розвитку *110*

Кулава Марія Костянтинівна
Механізми державного управління державною виконавчою системою та приватними виконавцями в Україні *113*

Лебєдєва Надія Анатоліївна, Пасєчко Дітрих-Володимир Дмитрович
Удосконалення мовної підготовки студентів спеціальності "технологія виробництва і переробки продукції тваринництва" *115*

Кривоберець Марина Миколаївна
Туристичне законодавство в реаліях життя *118*

Середюк Катерина Володимирівна
Бізнес-інкубатори як перспектива розвитку підприємництва в України *120*

Щурба Мікеле
Становлення системи державного регулювання процесів боротьби з відмиванням коштів в країнах Європейського союзу *124*

ІННОВАЦІЙНА ТРАНСФОРМАЦІЯ ІНСТРУМЕНТАРІЮ НАУКОВОЇ РОБОТИ: ТЕХНОЛОГІЇ ПРОТИДІЇ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ШУМУ

Чолишкіна Ольга Геннадіївна, Домків Тетяна Сергіївна
Математичні алгоритми перевірки тексту на унікальність *126*

Цивін Михайло Наумович
Комп'ютерна перевірка на плагіат: "презумпція академічної недоброчесності"? *129*

Авсієвич Алла Валеріївна
Короткий огляд програмного забезпечення для боротьби з плагіатом *132*

Дуднік Андрій Сергійович, Дяченко Михайло Петрович, Мелконян Лєван
Методи web-mining для аналізу текстів з метою виявлення плагіату *136*

Созінова Євгенія Ігорівна
Електронні публікації як фактор швидкого поширення результатів наукових досліджень *139*

Чаплай Ірина Віталіївна
Інформаційна система управління комунікативним середовищем ефективної взаємодії органів державної влади із громадськістю *142*

Кобржицький Всеволод В'ячеславович
Формування наукової та професійної культури майбутніх менеджерів міжнародного туризму *144*

Кириченко Ганна Володимирівна
Інформаційно-комунікаційний механізм формування позитивного іміджу органів державної влади *147*

Dudnik A., Lyudvychenko V.
The concept of measuring mechanical quantities in "smart home" technology *150*

Дікарєв Олександр Іванович
"Globus intellectualis" криптовалют в концептуальній асиметрії влади та ресурсів *153*

В. В. КОБРЖИЦЬКИЙ
д-р філософ. в гал. екон., ННІМЕФ, МАУП

ФОРМУВАННЯ НАУКОВОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ

Динаміка стрімкого розвитку міжнародного туризму показує не лише значний потенціал цього провідного сектору сфери послуг, але і зміни у самій структурі видів туризму, що є предметом досліджень у багатьох країнах світу, де наукова робота є важливою запорукою розвитку туристичної галузі [1].

За необхідності наукового дослідження чинників, закономірностей і тенденцій швидкого розвитку міжнародного туризму та супутніх галузей в одних географічних регіонах і певний їх занепад в інших, встановлення причин і передумов нерівномірності цього процесу, оцінки й порівняння тих чинників, що призводять до об'єктивного процесу поляризації світового туристичного ринку, важливого значення набуває визначення ринків переважно реципієнтних і донорських, просторово-територіальна диференціація всього ринку міжнародних туристичних послуг.

В межах такої конкретизації кожен окремий ринок є структурним елементом іншого. При цьому утворюється ієрархічна система, заснована на віддаленості ринків від центрів попиту та розмірі простору, в якому підприємства галузі пропонують туристичний продукт, а туристи задовольняють попит, заснований на туристських потребах.

Свою науково обґрунтовану просторово-територіальну диференціацію ринку туристичних послуг пропонують провідні міжнародні туристичні організації, зокрема, Всесвітня туристична організація UNWTO, Всесвітня рада з подорожей та туризму WTTC, Світовий економічний форум WEF. Вони є об'єктивними й достовірними джерелами статистичних даних з туризму. Їх класифікації засновані на регіональному підході, тобто групуванні країн за географічною ознакою.

Усі вони поділяють сучасний світ на п'ять туристичних регіонів: Європу, Америку, Африку, Азію й тихоокеанський регіон, Близький схід. При детальнішому розгляді більш обґрунтованим видається варіант ЮНВТО, де до країн Європи включено всі країни — колишні республіки СРСР, а також Ізраїль та Кіпр, а Єгипет включено не до північно-африканських країн, а до близькосхідних [2]. Подібна просторово-територіальна диференціація ринку туристичних послуг заснована на географічному поділі Землі на міжкраїнові туристичні регіони, субрегіони, ринки окремих країн, регіони, області та дестинації, які входять до їх складу.

У той же час, науковий підхід до прикладної економіки міжнародного туризму вимагає розгляду особливостей геопросторової поляризаційної структури ринку, вираженої у моделі "Центр-Периферія", яка дозволяє визначити архітектуру та простежити фактичні процеси формування, трансформації та розвитку ринків туристичних послуг [3], що схематично можна зобразити так, як показано на рисунку.

Цілком зрозуміло, що робота сучасного менеджера туристичної фірми в означених умовах вимагає від нього більших знань і умінь, культури загальної та професійної, ніж це було ще якихось 20–25 років тому, коли туристична галузь України робила свої перші кроки. Можна виходити з того, що ефективний розвиток вітчизняного ринку туристичних послуг можливо забезпечити через високорентабельну та конкуренто-

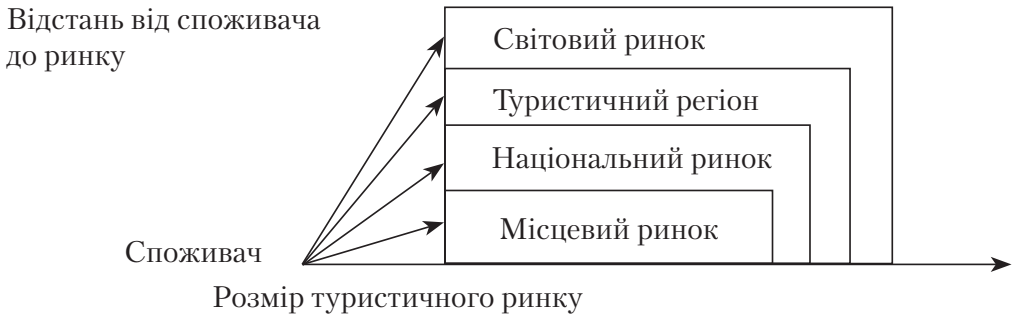

Рисунок. **Геопросторова структура ринку туристичних послуг**

спроможну господарську діяльність його суб'єктів — туристичних операторів і агентів. Саме вони в результаті взаємодії між собою та з іншими учасниками цього ринку утворюють сучасну інфраструктуру туризму. У цьому разі вимальовується особливо важлива роль менеджерів з туризму, як безпосередніх креативних і виконавчих учасників процесу створення, просування та реалізації туристичного продукту.

Доцільно виділити саме менеджерів, хоча в багатогранному явищі нашого життя, яким є туризм, зайняті та виконують певні службові або кваліфікаційні обов'язки різні групи працівників. У структурі кадрів туризму професії групуються за кваліфікацією виду діяльності, за технологічними і методичними функціями, за розрядами й посадами. Основою для виділення професійно-кваліфікаційних груп, що працюють в туристично-екскурсійних організаціях, є *неоднорідність праці в туризмі*. Вона виражається в поділі на розумову і фізичну, організаторську й виконавську, складну та просту, самоорганізовану і регламентовану, творчу та стереотипну.

На цих підставах працівники туристичної галузі диференціюються за шістьма професійно-кваліфікаційними групами, кожна з яких характеризується внутрішньою однорідністю праці й подібними вимогами до кваліфікаційного рівня [4]:

I група — працівники туризму — кадри, зайняті безпосередньо туристсько-екскурсійним обслуговуванням: менеджери, екскурсоводи, гіди-перекладачі, інструктори-методисти, керівники туристських груп, організатори подорожей і екскурсій, інструктори туристських клубів тощо;

II група — аніматори туризму;

III група — господарські керівники та керівний адміністративно-управлінський персонал;

IV група — фахівці (працівники різних відділів і служб: інженери, інструктори, економісти, бухгалтери, методисти, технологи та ін.);

V група — кадри масових професій (кухарі, покоївки, сантехніки, офіціанти, водії та ін.), тобто кваліфіковані робітники;

VI група — службовці, тобто працівники розумової праці.

Менеджери з туризму та інші представники I професійно-кваліфікаційної групи займаються організацією відпочинку і туристичною освітою. Відповідно, для них самих особливого значення набуває науковий рівень тих знань, що вони їх засвоюють у вищій школі та рівень культури, який вони демонструють своїм підлеглим і клієнтам.

Уважно подивившись на рисунок, можна без перебільшення стверджувати, що для швидшого "подолання" значних відстаней між клієнтами й міжнародними центрами надання туристичних послуг, кращого розуміння потреб споживачів, більш повного задоволення їх потреб слід озброїти сьогоднішніх студентів справді сучасними знаннями з різних наук. Сюди члід включити не лише спеціальні дисципліни, але й загальноекономічні, гуманітарні дисципліни, що не тільки розширять їх світо-

гляд, але й виявляться особливо корисними у практичній діяльності майбутніх менеджерів міжнародного туризму [5]. Від їх уміння скорочувати відстані, що об'єктивно існують між клієнтами та зарубіжними туристичними ринками, залежить задоволеність туристів, а, відтак і їх лояльність щодо конкретної турфірми, тобто її доходи від реалізації турпродукту. Але туристичні менеджери мають володіти певними знаннями, мати навички практичної взаємодії зі своїми клієнтами та партнерами, включаючи зарубіжних.

У цьому контексті в першу чергу слід наголосити на необхідності ґрунтовної підготовки з іноземних мов. Знання однієї іноземної мови для сучасного менеджера туристичного підприємства недостатньо. Він повинен добре володіти двома-трьома іноземними мовами. Можливо, на дещо нижчому рівні, розмовному, ще однією — двома. Оскільки в наших навчальних планах, програмах підготовки неможливо передбачити вивчення значної кількості іноземних мов, слід обмежитися хоча б двома, але рівень їх знань має бути високим. А ще хоча б одну, третю мову — вивчати в якості факультативу з кінцевим дещо нижчим рівнем володіння.

Зовсім не обов'язково готувати туристичних менеджерів із другою професійною кваліфікацією лінгвіста, але хороше знання кількох іноземних мов для таких фахівців є необхідним.

Якщо взяти за приклад практику університетів США, то можна зауважити, що вони нерідко об'єднуються, розробляють нові освітні проекти та практикують підготовку фахівців суміжних галузей за одним навчальним планом для забезпечення студентам можливості здобути дві спеціальності, що в умовах інтеграції стає незаперечною перевагою таких молодих фахівців [6]. Підтвердженням цього може послужити партнерство школи Корнельського університету з Кулінарним інститутом Америки. В результаті тісної співпраці, студенти, закінчивши навчання, отримують ступінь бакалавра з готельного менеджменту та диплом із кулінарного мистецтва [7].

Нашим українським студентам слід більше уваги приділяти не лише дисциплінам професійного спрямування, але й вивченню іноземних мов, основ релігій, культури, етнографії тих народів, туристичні ринки яких можна визнати пріоритетними для українського туристичного бізнесу, цікавими для вітчизняних туристів.

Дежерела

1. Кобржицький В. В., Ткачук С. В.. Сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку міжнародного туризму // Інвестиції: практика та досвід. — 2012. — № 9. — С. 50–54.
2. UNWTO Statistics [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http: // www. statistics. unwto. org/content
3. Горіна Г. О. Компаративний аналіз підходів до територіального районування світу за туристичними регіонами міжнародними інститутами / Г. О. Горіна // Економіка та суспільство [Електрон. наук. фах. вид]. — Мукачево: Мукачівський держ. ун-т, 2016. — № 3. — С. 311–316. — Режим доступу: http: // www. economyandsociety. in. ua/journal/3_ukr/55. pdf
4. В. А. Смолій, В. К. Федорченко, В. І. Цибух. Енциклопедичний словник-довідник з туризму / за заг. ред. д-ра пед. наук, проф. В. К. Федорченка. К.: Вид. дім "Слово", 2006. 372 с.
5. Кобржицький В. В. Північноамериканський досвід підготовки менеджерів з туризму з урахуванням релігійного чинника (проекція на українські реалії) / Українська держава і церква: філософські, теологічні та практичні аспекти співпраці в інтересах людини: Матеріали наук.-практ. конф., м. Київ, МАУП, 19 трав. 2016 р. — К.: ДП "Вид. дім "Персонал", 2016. — 240 с. (стор. 226–231).
6. Hudson S. An International Handbook of Tourism Education / S. Hudson. — New York: Elsevier Ltd. — 2005. — 238 p.
7. Association of American Colleges and Universities [Електронний ресурс]. –